

‘Tas is als klein paleis’

Of het nu de grafische vormgeving is, het kleurgebruik of de verrassingen als je de tas opendoet, kenners herkennen een Hester van Eeghen in één oogopslag. Haar tassen worden wereldwijd verkocht en tientallen ontwerpen hebben inmiddels een iconische status. Nu viert ze haar dertigjarig jubileum met een tentoonstelling en een pop-upboek.

Hester van Eeghen omschrijft zichzelf als een echte Bourgondiër. Toch laat ze moeiteloos een feestje aan zich voorbij gaan als er een mooie uitdaging op haar pad komt. Ze beperkt zich allang niet meer tot tassen en ontwerpt ook schoenen, kleine lederwaren, meubels en stoffen. Momenteel werkt ze aan een jubileumcadeau voor de leden van het Los Angeles Philharmonic Orchestra.

Groot compliment

Dat het Amerikaanse orkest met een Nederlandse tassenontwerper in zee gaat, beschouwt ze als een groot compliment. ‘Op mijn eerste schetsen kreeg ik enthousiaste reacties. Een samenwerking zoals deze is voor beide partijen ontzettend stimulerend. Als ik dan een keer moet doorwerken tot in de nachtelijke uren, vind ik dat helemaal geen straf. Het ontwerpen gaat voor alles.’

Focus, volharding en discipline hebben haar gebracht tot waar ze nu staat. ‘Elke mislukking leidt uiteindelijk tot een verbetering. Bij ieder nieuw project denk ik: als dit slaagt heeft dat zoveel positieve consequenties! Natuurlijk

zit er ook een rationele kant aan. Haar eenmanszaak groeide uit tot een bedrijf met achttien - merendeels parttime - medewerkers. Iedereen heeft zijn eigen specialisme en samen houden ze ook de drie Amsterdamse Hester van Eeghen-winkels draaiende. ‘Ik motiveer mijn medewerkers om zichzelf altijd zinvol te maken. Als het even rustig is, gaan we niet zitten wachten tot er een klant binnenkomt. Wat ik mijn team graag meegeef dat alles wat je aanraakt in goud kan veranderen. Ze moeten hun ei kwijt kunnen en mij wakker houden in plaats van andersom!’

Japanse vouwkunst

Van Eeghen werd geboren in Amsterdam, als jongste van vijf kinderen. Ze groeide op in het huis van haar grootouders aan de Herengracht, dat nu bekend staat als het Kattenkabinet. ‘Wij woonden op de bovenste verdieping en hadden daar ons eigen leven. Als ik even aan het kabaal wilde ontvluchten kon ik altijd terecht bij mijn grootouders. Daar hoorde je alleen het tikken van de klok! Bij de thee kwam grootmoeders Japanse vouwboek tevoorschijn. ‘Een feest om die te openen en een vouwblaadje erbij te pakken! Het volgende moment stond er ineens een kunstig vogeltje op de

eettafel. Mijn oma zag erop toe dat ik perfect scherpe vouwlijnen maakte. De basis voor het werken met patronen is daar gelegd. Leer is een tolerant materiaal als je zakken maakt, maar de sculpturale vormen van mijn tassen vragen om een secure werkwijze!

Klassiekers

Haar ontwerpen kenmerken zich door zuivere belijningen, geometrische vormen en originele vondsten. Zo zijn veel tassen in of om te klappen, van 2D naar 3D te vouwen en binnenstebuiten of voor en achter te dragen. Iconische modellen zijn Felucca, Reversible, Quarter, Klipper wide en Twist and shout. Sommige tassen zitten al 25 jaar in de collectie. 'Zou ik die eruit halen, dan stel ik klanten teleur die ervoor gespaard hebben.'

Van Eeeghen is een voorvechter van het ambacht. Haar tassen worden geproduceerd in kleine Italiaanse werkplaatsen, waar de tijd heeft stilgestaan. 'Alsof je een zeventiende-eeuwse gravure van Jan Luyken binnenstapt. De ene fabrikant maakt prachtige portefeuilles, de ander zakelijke tassen, weer een ander is gespecialiseerd in handschoenen.'

Samen met de vermaarde Amerikaanse pop-up artist David Carter maakte ze het pop-up boek 'One Thousand and One Handbags', waarin zij haar liefde voor origami én haar hartstocht voor tassen toont. Het is een boek met autobiografische elementen, de levensloop van een vrouw die na een verslavende koopzucht tot inzicht komt en na een leven met duizend tassen terugkeert tot de essentie. Op de laatste pagina zien we haar met één handtas en één schoentje in de wolken verdwijnen. Iedereen die verzamelt zal zichzelf erin herkennen. Fans van het merk zien al bladerend alle ontwerpen van de afgelopen dertig jaar de revue passeren. 'Ik ben altijd een pop-upfreak geweest, heb een bibliotheek vol uitvouwbare boeken. David Carter had ooit al eens een pop-upbladzijde gemaakt voor het boek dat verscheen ter ere van mijn twintigjarig jubileum en dat smaakte naar meer.'

Bij haar tentoonstelling 'De tas als theater' in het Amsterdamse Tassenmuseum Hendrikje staat zowel het ontwerp als het binnenleven van de tas staan centraal. Van Eeeghen is dol op theater en niet bang om zaken sterk uit te vergroten. En dus breekt ze met het klassieke beeld van de tentoonstelling en maakt er – samen met

decorontwerper en illustrator André Postma – een ware belevenis van. 'Via het voorvak stapt de bezoeker een immense tas in en maakt een reis die alle zintuigen prikkelt. Een tas krijgt door het gebruik een ziel en wordt daardoor vaak een afspiegeling van de gebruiker. Veel mensen voelen zich incompleet als ze zonder hun handtas de deur uitgaan. Anderen gebruiken hun tas als altaar en vullen hem met dierbare voorwerpen.'

Klikgeluid

Omdat mensen ontzettend gehecht zijn aan hun handtas, is de tassendesigner een groot voorstander van repareren. 'Gebruik en dierbaarheid worden beloofd, dus ik vind het heel belangrijk om die service te bieden. De binnenkant van al die tassen is vaak een wereld op zich. Je moest eens weten wat we allemaal tegenkomen bij het repareren. Een tas laat zien wie je bent: georganiseerd of juist helemaal niet.'

Aan het einde van de tentoonstelling passeren de bezoekers een psychologische tassenweegschaal waar ze, na het beantwoorden van enkele vragen, een persoonlijke karakterbeschrijving krijgen. Het moge duidelijk zijn: een tas is veel meer is dan een gebruiksvoorwerp. Het is een object van zekerheden. 'Een verantwoordelijkheid om bij je te dragen', besluit ze. 'Klanten willen dan ook een duidelijk klikgeluid horen bij het dichtdoen van hun tas. Alsof ze deur sluiten van hun kleine paleis.'

'De tas als theater' is van 10 november 2018 tot en met 25 februari 2019 te zien. Voor meer informatie: www.tassenmuseum.nl